

Обраћање специјалног представника ЕУ/високог представника у БиХ на конференцији у вези закључака ПИК-а: “Мој изазов лидерима БиХ”

Добар дан и добро дошли,

Сви сте, претпостављам, упознати са закључцима Управног одбора Савјета за имплементацију мира који се састао крајем фебруара у Бриселу.

Данас сам вас позвао да вас информишем да сам, у складу са тим закључцима, у петак упутио писмо Предсједништву, Савјету министара, Парламентарној скупштини, ентитетским премијерима и лидерима владајућих странака, како бих нагласио да се циљеви и услови, које је Савјет за имплементацију мира једногласно усвојио, сада морају претворити у конкретна дјела.

Само одлучна акција у том смјеру отвара пут ка потписивању Споразума о стабилизацији и придруживању са Европском унијом, поставља чврсто и неповратно Босну и Херцеговину на пут евро-атлантских интеграција, те омогућава започињање транзиције са ОХР-а у Канцеларију специјалног представника ЕУ.

Такође сам им нагласио да је ово прилика коју БиХ себи не

смије допустити да пропусти.

Подсјећам да је Савјет утврдио циљеве и услове које су, између осталог, институције БиХ већ раније преузеле као своје обавезе.

Тих пет циљева су:

1. регистрација државне имовине у име институција БиХ путем споразума између одговарајућих нивоа власти, односно путем законских аката;
2. споразум о преносу војне имовине, како покретне тако и непокретне, потписан од стране свих и правно укњижен;
3. Доношење одговарајућих законских аката којима се уређује статус Дистрикта Брчко, чиме се осигурава да Брчко има адекватне заштитне механизме у односима са државом и ентитетима;
4. усвајање трајне методологије за прикупљање прихода и законско оснивање Националног фискалног вијећа;
5. усвајање Националне стратегије за питање ратних злочина.

Доношење Закона о боравку и кретању странаца и азилу. Усвајање државне стратегије за реформу сектора правосуђа.

Осим тога, имамо два “услова” који се морају испунити прије затварања ОХР-а и његове транзиције;

- потписивање Споразума о стабилизацији и придруживању и
- позитивна оцјена Савјета за имплементацију мира о ситуацији у БиХ.

Уколико одговорни лидери ове земље желе да испуне своје

циљеве, мораће радити напорно. Тренутно, ја, нажалост, видим усијавање политичког дискурса са потпуно супротним циљевима од оних који иду према постизању договора.

Међународна заједница тражи јасне доказе да су политички лидери БиХ спремни и способни водити ову земљу у позитивном правцу, у правцу према Европској унији.

Политика је умијеће могућег и крајње је вријеме да се вратимо озбиљним разговорима о ономе што је потребно урадити.

Први приоритет јесте усвојити законе из области реформе полиције, да би се потписао Споразум о стабилизацији и придруживању.

Умјесто вођења конкретних разговора о томе како потписати Споразум о стабилизацији и придруживању – а, допустите да кажем, да су ставови у Бриселу тренутно наклоњени Босни и Херцеговини и било би лудо пропустити ову прилику – неки политички лидери и даље играју игру у којој нико не добија.

Морам да признам да сам незадовољан атмосфером, која се овдје ствара у вези са предстојећом расправом у Скупштини. Поново имамо јавне поруке које унапријед одбијају демократску дискусију, поново видимо уцјене. То све непотребно отежава скупштински процес у који улазимо управо ове недјеље.

Већ идући дани ће нам показати ко је од политичких лидера не само на ријечима већ и на дјелу определијељен за европске интеграције. Ми ћемо веома пажљиво пратити понашање политичких странака и њених лидера током овог процеса, који је од кључног значаја за потписивање ССП, те европске будућности Босне и Херцеговине. И да подсјетим још једном: није ЕУ та која тражи улазак БиХ у Унију, то су грађани БиХ који с правом очекују од својих изабраних представника да им то омогуће.

Међународна заједница је у Бриселу била јединствена у ставу да затварање ОХР-а није временски условљен процес, него процес који се заснива на резултатима које органи БиХ морају

реализовати.

Да поновим, постоје јасни циљеви и услови.

Ове циљеве органи БиХ су прихватили као своје обавезе у више стратешких докумената.

Уколико међу актерима у БиХ буде политичке воље, онда се они могу брзо остварити. Све до тада, ОХР ће наставити да дјелује.

Јасно је да нам је циљ реализација крајњих критерија, а не временских рокова.

Зато очекујем да ће се сви који носе политичку одговорност усредсредити на њихово испуњавање.

Да би се то постигло, намјерне провокације, као што су резолуције срачунате да изазову нестабилност, морају престати.

Пријетње отцјепљењем су празна реторика чији је циљ дестабилизација напретка који је ова земља постигла.

Да појасним:

Прво: сва три конститутивна народа су конститутивна на цијелом територију БиХ. Нити један од ентитета није искључива имовина једног од народа.

Друго: Међународна заједница никада неће дозволити нити признати било какав једностран чин којим се нарушава територијални интегритет и суверенитет земље или којим се доводи у питање њена уставна структура.

Треће: једини начин да се постигну унутрашње промјене је путем договора међу представницима у институцијама БиХ, у поступку предвиђеним Уставом.

То значи да постоје легитимни партнери у земљи који се морају сложити о свим уставним промјенама, као и један важан играч ван земље – међународна заједница.

Међународна заједница је јединствена и јасна у свом ставу. БиХ може изабрати да стагнира и назадује или може изабрати да иде напријед путем интеграције и сарадње.

Стални позиви, да ја намећем одлуке, нису рјешење. Они су знак политичке незрелости. Ја сам добро свјестан свог мандата, својих овлаштења и своје одговорности и не треба нико да ме на то подсјећа.

Не постоји трећи избор. Нема чаробног рјешења. Не може бити отцјепљења нити укидања, не може се стално пријетити референдумом као ултиматумом. Такво, као и свако друго дјеловање које намеће само један партнер против три-четири остала је и противуставно, и политички неприхватљиво, и технички неизводљиво, а прије свега неморално.

Према томе, вријеме је да политички лидери престану да траче изговор, престану кривити или јавно мњење – мњење које су сами створили – или међународну заједницу – и да раде свој посао.

Међународна заједница очекује да види позитивне промјене: ми ћемо пажљиво пратити ситуацију да се увјеримо да ли су политичари у БиХ заиста способни као што кажу, али истовремено смо спремни да пружимо помоћ и подршку у том заједничком напору, чији је циљ да изградимо Босну и Херцеговину, која је стабилна, ефикасна и дефинитивно и неповратно на путу према чланству у Европској унији.

Хвала – сада можете постављати питања.